

Místní část obce **Pulčín**, původně Plučiny byla založena dvakrát. První založení obce proběhlo snad už ve 13. nebo na počátku 14. století. V těch dobách zřejmě vznikl i hrad Plučiny s původní obcí, která se rozkládala pod hradem podél potoka. První písemná zmínka o hradu je až z roku 1426. Majitelé hradu se střídali a v roce 1493 původní lenní statek pulčinský už patřil k hradu Burumov. V letech 1500-1520 je už v Moravských zemských deskách uvedeno hrad pustý Pulčiny, ves pustá Pulčiny. Druhé založení pulčinské obce proběhlo pravděpodobně ve druhé polovině 16. století, nově byl osídlen kopec naproti Pulčinských skal. V roce 1574 v Moravských zemských deskách se už uvádějí Pulčiny mezi ostatními obcemi brumovského panství. Původní název obce i hradu Plučiny se časem změnil na Pulčiny a tento úřední název obci zůstal až do konce první republiky. Snad za války nebo po válce se teprve objevil nový název obce Pulčín. Těžké bylo živobytí na Pulčínách, proto mnozí občané jezdili za prací do světa. Na sezónní práce do Bratislavy nebo na Hanou. Jako zvěrokleští až do Polska a Ruska. Mnozí odjeli i do Ameriky. Do roku 1949 byly Pulčiny poslední obcí uherskobrodského okresu. Dalších deset let to byl okres Valašské Klobouky a od roku 1960 patří Pulčín do vsetínského okresu. V roce 1946 větší polovina pulčinských obyvatel přesídlila na Šumpersko do Velkých Losin a Bukovic. Pro svou odlehlost netrpěly Pulčiny tolik nepřátelskými vpády z Uher jako okolní obce, ale byly v roce 1663 a 1704 vypáleny. Obyvatelé se ukrývali v Pulčinských skalách. V poslední dny druhé světové války obsadili Němci obec, zaminovali okolí a jen rychlý postup fronty uchránil Pulčiny od zničení. V koncentračních táborech zahynulo 13 občanů. Od roku 1980 je Pulčín součástí Francovy Lhoty a současný název je Francova Lhota, místní část Pulčín. Farností patří do Lidečka, školu a lékaře mají v Horní Lidči. Až do roku 1973 byla v Pulčíně škola. Poslední učitelkou zde byla paní Ludmila Vráželová.